

[Stinus]

tionen drejer det sig således ikke om at udvide NATO's virkeområde til Den persiske Golf, således som visse amerikanske politikere ønsker det, men i stedet at følge Willy Brandt, når han går ind for at udvide afspændingspolitikken til også at omfatte området ved Den persiske Golf.

Der tales om afspændingspolitikken sammenbrud som følge af den russiske invasion i Afghanistan. Men var afspændingsprocessen ikke brudt sammen allerede før den russiske indmarch? Var der ikke allerede før sket en nedfrysning af SALT, bl.a. på grund af amerikanske politikeres manglende evne – eller for nogens vedkommende vilje – til at få den amerikanske befolkning til at forstå det positive ved SALT II? Var der ikke allerede før invasionen i Afghanistan taget nye og afgørende oprustningsskridt i både Øst og Vest?

I november talte det radikale venstre mod NATO-beslutningen om placering af nye atomraketter i Vesteuropa. Beslutningen blev taget, hvilket stærkt må beklages. På samme måde som vi stærkt beklager den negative russiske reaktion på det NATO-udspil, som kom samtidig med beslutningen om raketterne.

Begivenhederne i Afghanistan betyder yderligere militær oprustning. Præsident Carter har ladet forstå, at USA er parat til at gribe militært ind i oliestaterne ved Den persiske Golf, hvis Sovjetunionen forsøger at opnå kontrol med området. USA har taget skridt til etablering af nye baser i Mellemøsten og Det indiske Ocean. USA vil udvikle nye våbentyper, og der tales om genindførelse af almindelig værnepligt i USA. Det er ikke muligt at sige sig fri for en tydelig fornemmelse af, at både det lederskifte, som er på vej i Sovjetunionen, og det amerikanske præsidentvalg har spillet en uhyggelig rolle i forbindelse med udviklingen omkring Afghanistan.

Sikkerhedspolitik er andet og mere end militærpolitik. Med forhandlinger umiddelbart forestående om det danske forsvar – både økonomi og struktur – er det livsvigtigt at holde sig dette for øje. Det er også vigtigt på baggrund af oplysninger om opbygning af større NATO-depoter i Danmark til ammunition og tungt krigsmateriel. Dette kan næppe henregnes under begrebet tillidsskabende foranstaltninger. Er der noget, der ikke er brug for nu, er det foranstaltninger, som ska-

ber yderligere mistro og mistillid. Det er også en af grundene til, at det radikale venstre i går kunne stemme for et par dagsordensforslag her i tinget.

Er den egentlige forklaring på den russiske invasion i Afghanistan et russisk ønske om kontrol med de mellemøstlige områder, som er livsvigtige for Vestens olieforsyning? Den olie, som under alle omstændigheder har spillet en helt afgørende rolle i USAs reaktion på den russiske invasion. Vestens energiforsyning, herunder olien fra Mellemøsten, er af livsvigtig betydning ikke alene for USA, men også for Europa og altså for Danmark, men Vestens forbrug af olie må ses i sammenhæng med vort ressourceforbrug overhovedet, og dette har også noget med sikkerhedspolitik at gøre.

Vi lever i en verden, hvor goderne er uretfærdigt fordelt, og hvor forbruget af eksisterende ressourcer er overordentlig uretfærdigt delt op. Således tegner USA med 6 pct. af Jordens befolkning sig for 30 pct. af verdens ressourceforbrug. At få ændret dette er også en del af sikkerhedspolitikken.

Den russiske invasion i Afghanistan, den spændte situation i Syd- og Sydøstasien og i Mellemøsten må også ses som en del af Nord-Syd-problematikken. Manglende stabilitet i denne del af verden er med til at øge faren for stormagtskonfrontation. Forudsætningen for stabilitet i den store del af verden, som omfatter udviklingslandene, er løsning af disse landes sociale og økonomiske problemer – eller sagt på en anden måde: etablering af en ny økonomisk verdensorden, en international økonomi, som bygger på et mere retfærdigt system til fordeling af verdens goder. U-landspolitikken er også en del af sikkerhedspolitikken. Det bør også være en lære, vi drager af begivenhederne i Afghanistan. Afghanistan er et offer for sovjetisk imperialisme, men Sovjetunionen har haft for let spil i Afghanistan, som stadig må betragtes som et af verdens fattigste lande, præget af manglende udvikling både før og under de hurtigt skiftende sovjetvenlige ledere.

Det radikale venstre vil advare mod en konklusion af den sovjetiske invasion i Afghanistan, som indebærer, at vi er med til yderligere at puste liv i koldkrigssymptomerne. Ingen dansk oprustning i den anledning, men en fortsat klar fordømmelse af de russiske handlinger!